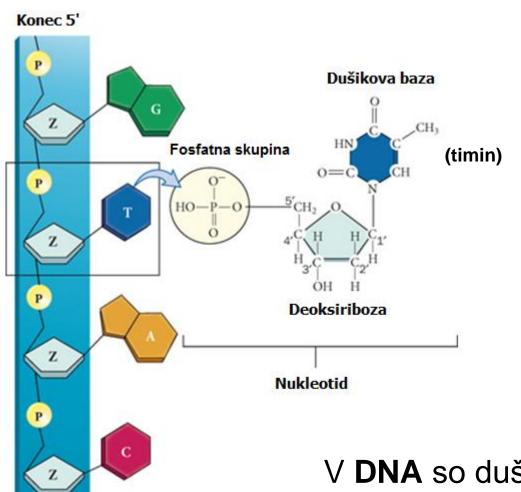

STRUKTURA IN PODVOJEVANJE **MOLEKULE DNA**

Rosalind Franklin

Struktura molekule DNA

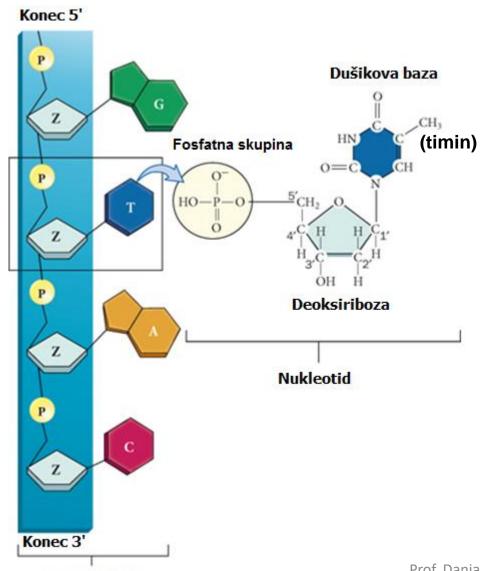
Konec 3'

Polinukleotid

- DNA (deoksiribonukleinska kislina) je polinukleotid.
- Vsak nukleotid sestoji iz treh delov:
 - sladkorja desoksiriboze (C₅),
 - fosfatne skupine
 - dušikove baze.

V DNA so dušikove baze adenin, timin, gvanin in citozin.

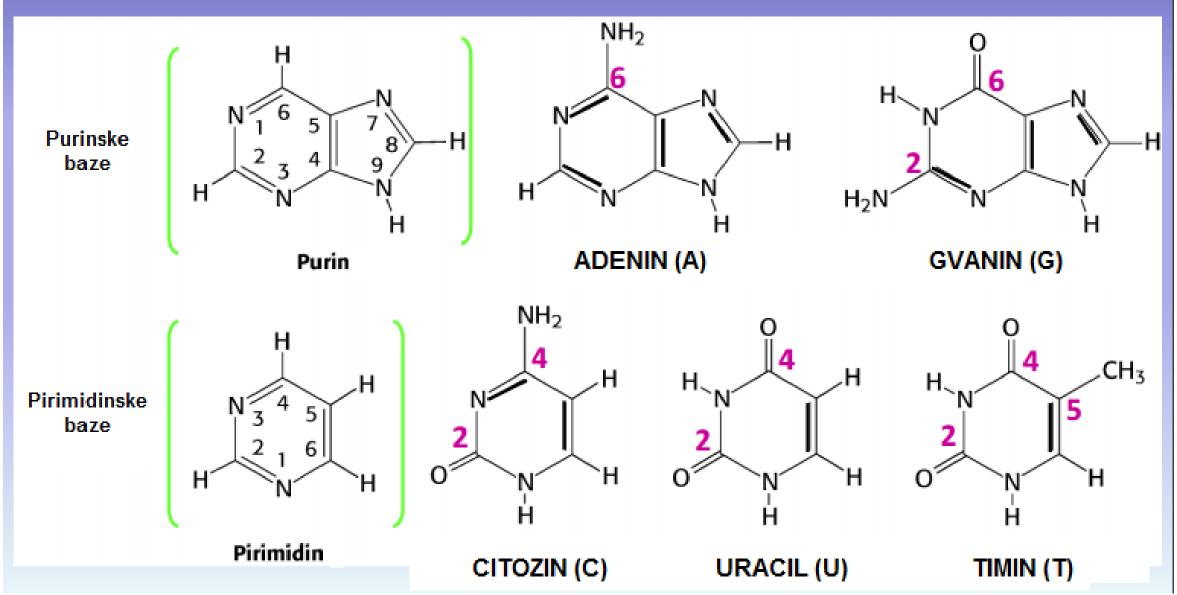
Struktura molekule DNA

Polinukleotid

- Vsaka veriga DNA ima dva konca:
- 5'- konec je tisti konec verige, na katerem je prosta fosfatna skupina (ki je vezana na 5.ogljikov atom deoksiriboze).
- 3'- konec je pa tisti, kjer je prosta OH skupina (ki je vezana na 3.ogljikov atom deoksiriboze).

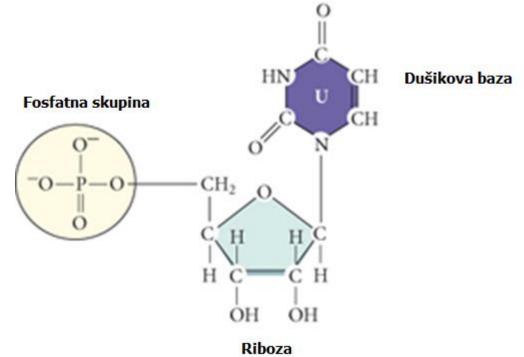
HETEROCIKLIČNE DUŠIKOVE BAZE

RNA

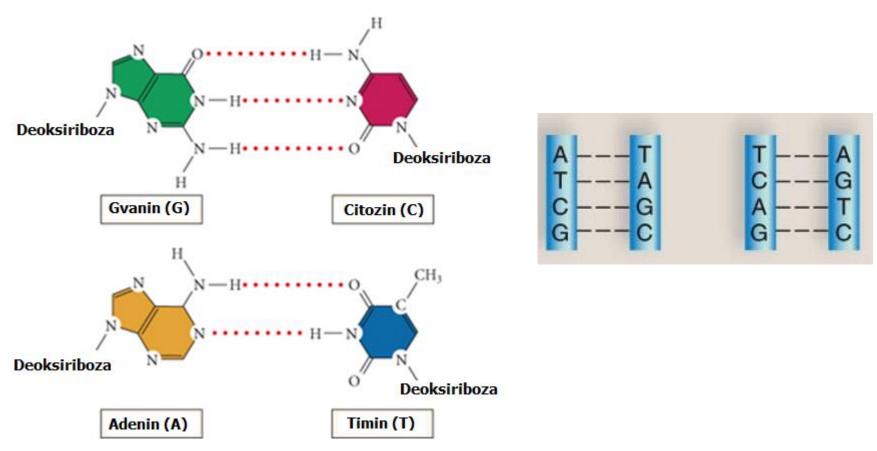
RNA (ribonukleinska kislina) se razlikuje od DNA po sladkorju C₅, ribozi in ker vsebuje namesto timina drugo pirimidinsko bazo, uracil (U).

RNA nukleotid

Povezovanje dušikovih baz

Molekula DNA ima obliko dvojne vijačnice nukleotidov, v kateri je baza **A** vedno v paru z bazo **T**, baza **C** pa vedno z bazo **G**.

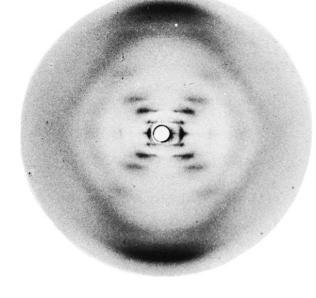
Molekula DNA ima obliko dvojne vijačnice

James Watson in Francis Crick sta zgradila prvi tridimenzionalni model DNA na osnovi rezultatov znanstvenega dela Rosalind Franklin in Maurica Wilkinsa, ki sta proučevala strukturo DNA z uporabo

kristalografije z žarki X.

Rentgensko slikanje kristaliziranega vzorca DNA

Rentgenska slika DNA

3,4 nm 0,34 nm **Watson in Crick** ob njunem modelu DNA Kroglični model DNA Komplementarno parjenje daz Vodikove vezi Dvojna vijačnica DNA ima obliko

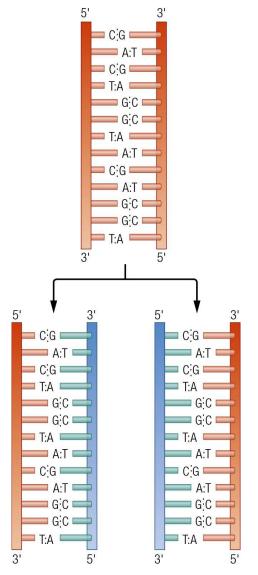
spiralne lestve.

Molekula DNA ima obliko dvojne vijačnice

Dvojno vijačnico gradita dve verigi nukleotidov, oviti druga okrog druge.
Molekula DNA ima obliko spiralno zavite lestve, kjer sta nosilca sestavljena iz sladkorja in fosfata, prečke pa iz komplementarnih baz, ki jih povezujejo vodikove vezi.

Prof. Danja Bregant - Znanstveni licej Simon Gregorčič - Gorica Šolsko leto 2016/17

Podvojevanje molekule DNA

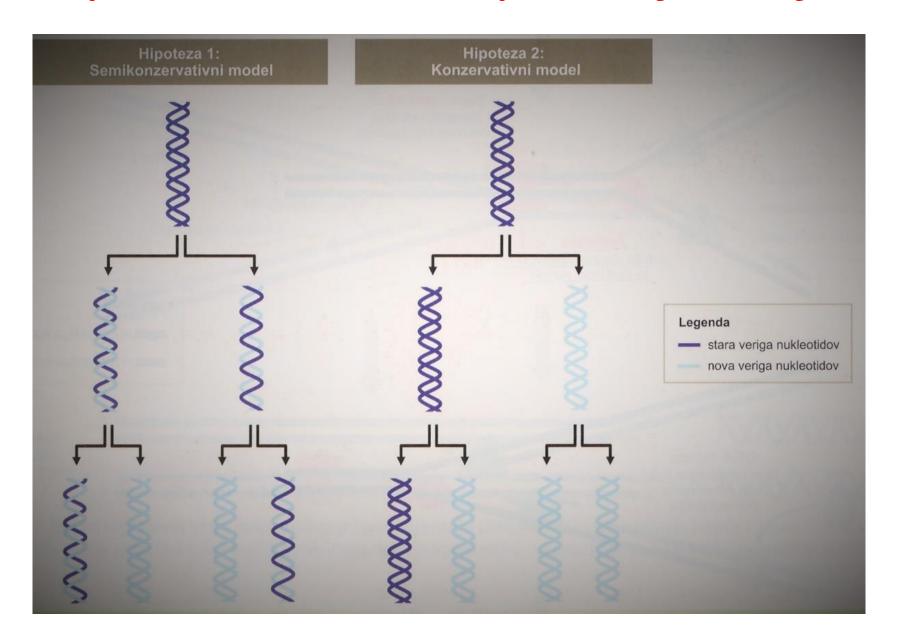

- Molekula DNA se razpre in vsaka veriga deluje kot model za sintezo nove verige;
- Podvojevanje je semikonzervativno, ker vsebuje vsaka izmed novonastalih molekul eno staro verigo in eno novo.

Odkrivanje načina podvojevanja DNA

- Leta 1954, eno leto po odkritju zgradbe DNA, sta obstajali dve hipotezi o načinu podvojevanja DNA: konzervativna in semikonzervativna hipoteza.
- Po semikonzervativnem modelu po podvojevanju vsaka molekula DNA vsebuje eno staro in eno novo verigo nukleotidov.
- Po konzervativnem modelu po podvojevanju ena molekula DNA vsebuje obe stari verigi, druga molekula DNA pa dve na novo nastali verigi nukleotidov.

Dve hipotezi o načinu podvojevanja DNA

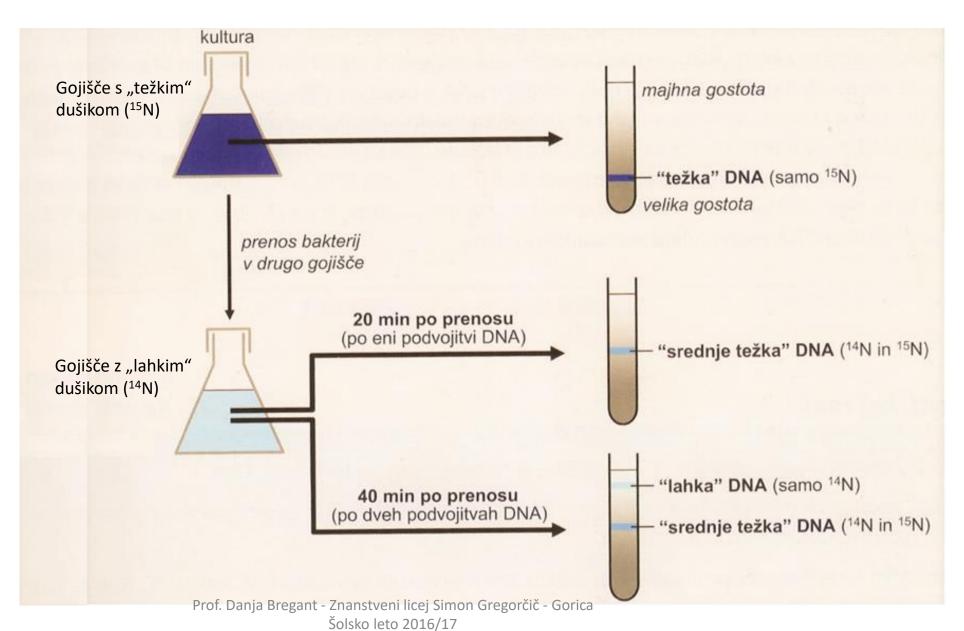
Poskus Meselsona in Stahla

- Dokazni poskus sta izvedla ameriška molekulska biologa Matthew Meselson in Franklin Stahl.
- Bakterije *Escherichie coli* sta gojila v gojišču, ki je poleg sladkorja in drugih hranilnih snovi vsebovalo dušikove spojine s "težkim" dušikom (¹⁵N).
- Iz dela teh bakterij sta izolirala molekule DNA.
- Drugi del bakterij sta prenesla v gojišče z "lahkim" dušikom (14N).
- Po 20 minutah (ena podvojitev DNA) sta odvzela vzorec bakterij in iz njega izolirala DNA.
- Po 40 minutah (dve podvojitvi DNA) sta odvzela še drugi vzorec bakterij in iz njega izolirala DNA.

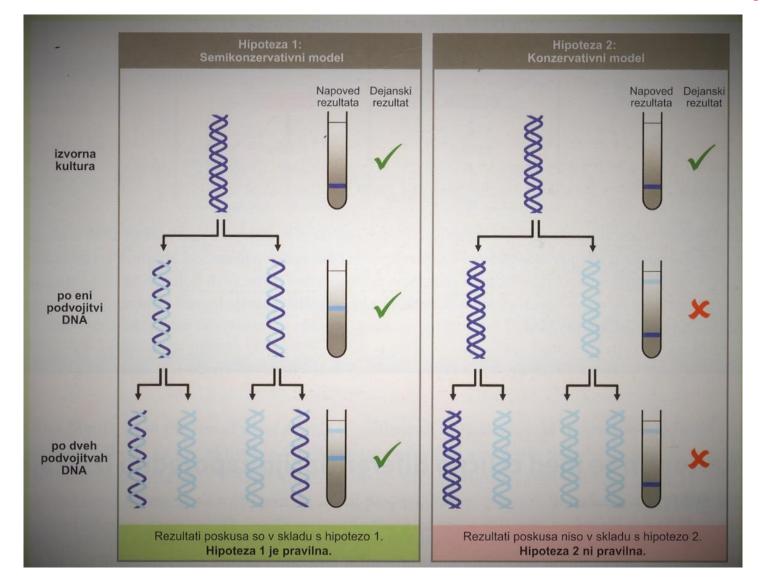
Poskus Meselsona in Stahla

- Vse tri vzorce sta centrifugirala.
- Molekule DNA so se ločile po gostoti: lažje molekule so bile na vrhu epruvete, težje na dnu.
- Ugotovitve:
 - 1. vzorec: vse molekule težke (vsebujejo le ¹⁵N)
 - 2. vzorec: vse molekule srednje težke (vsebujejo tako ¹⁵N kot ¹⁴N)
 - 3. vzorec: del molekul srednje težkih (vsebujejo tako ¹⁵N kot ¹⁴N), del lahkih (vsebujejo le ¹⁴N).

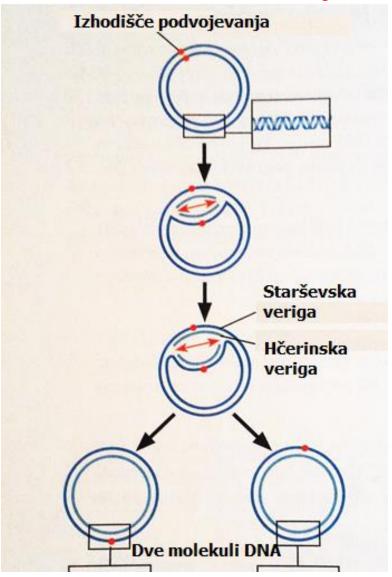
Poskus Meselsona in Stahla

Dokaz za semikonzervativno podvojevanje DNA

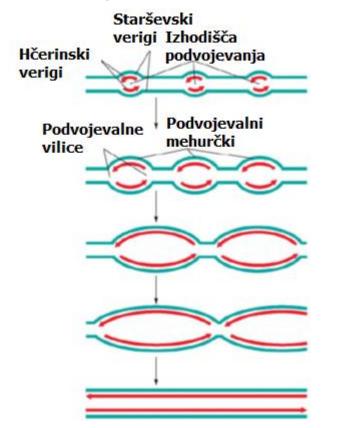

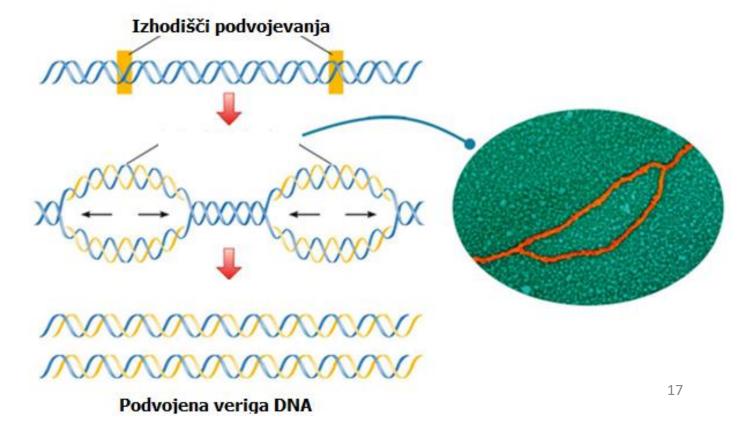
 Rezultati poskusa so bili v skladu s hipotezo o semikonzervativnem podvojevanju DNA.

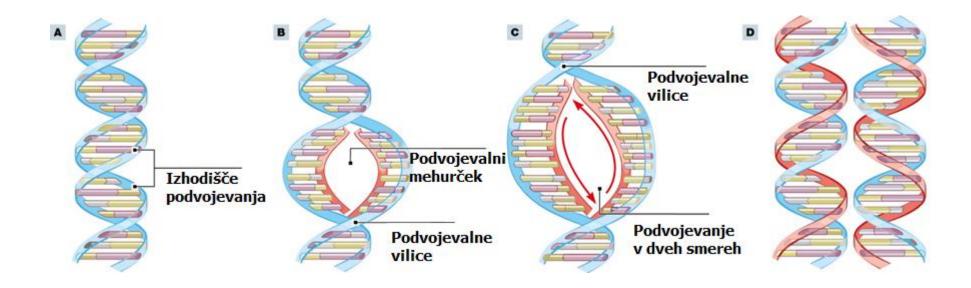

- V bakterijah se začne DNA podvojevati na enem mestu, ki mu pravimo "izhodišče podvojevanja".
- Od izhodišča podvojevanja se DNA podvojuje v obeh smereh.

- V evkariontih ima vsak kromosom več "izhodišč podvojevanja".
- <u>Izhodišča</u> podvojevanja so <u>bogata na adeninih in timinih</u>, ki so povezani s samo <u>dvema vodikovima</u> <u>vezema</u> in se torej <u>laže ločujejo</u>. Izhodiščem pravimo<mark>TATA box (npr. TTATTAAATTAATA)</mark>
- Od vsakega izhodišča se DNA podvojuje v obeh smereh, tako da se čas podvojevanja močno skrajša.

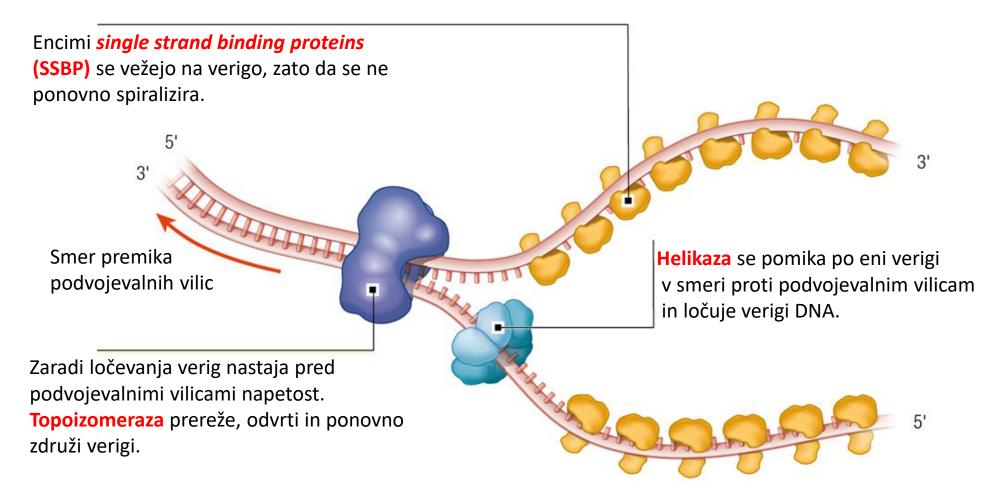

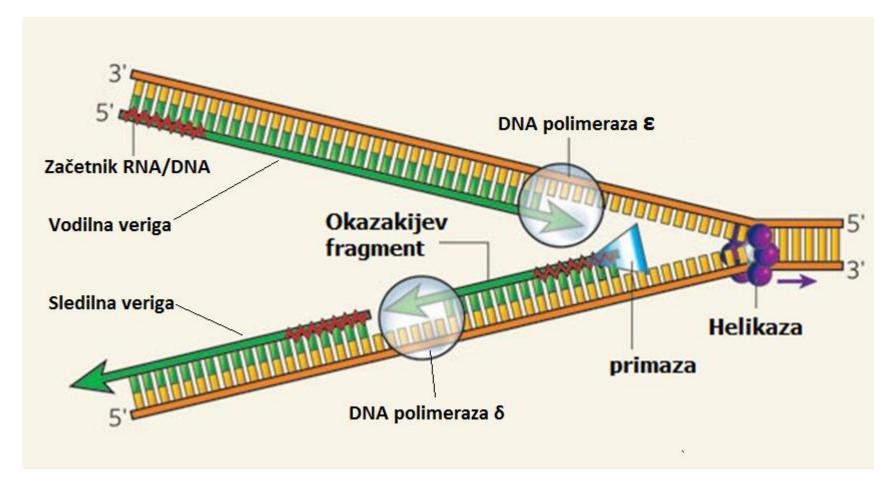
- Podvojevanje katalizira encim DNA polimeraza;
- Na vsakem izhodišču podvojevanja nastane podvojevalni mehurček, ki ima na vsaki strani ene podvojevalne vilice v obliki črke Y.
- Podvojevanje poteka v dveh smereh.

Encimi, ki sodelujejo pri podvojevanju

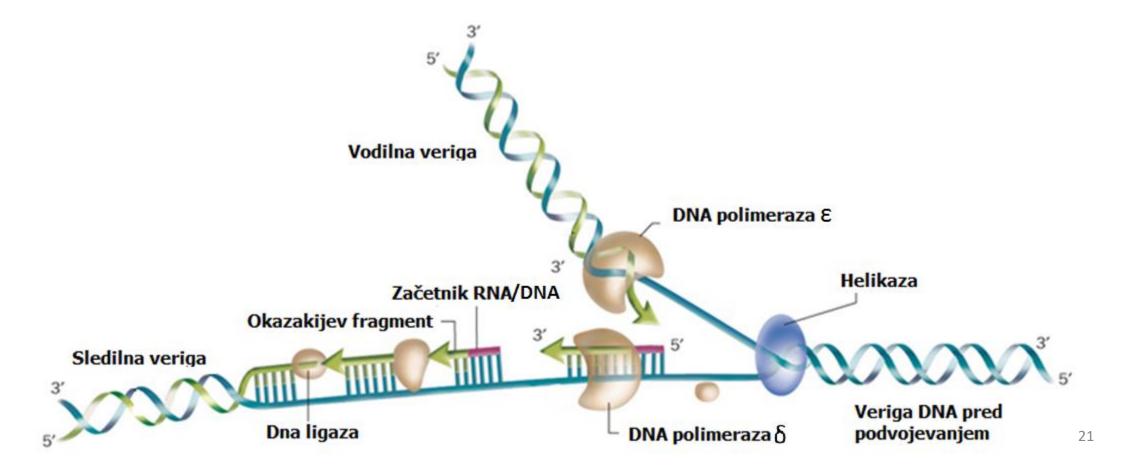
Podvojevanje DNA ni simetrično

Podvojevanje poteka delno tekoče in delno v Okazakijevih fragmentih.

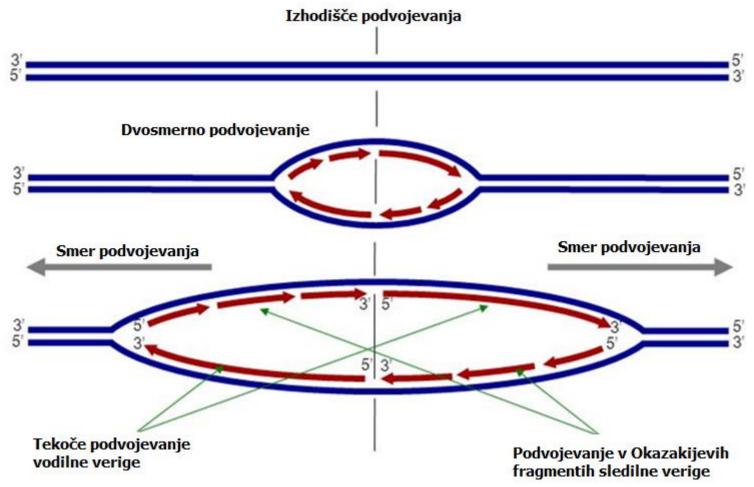

Podvojevanje DNA ni simetrično

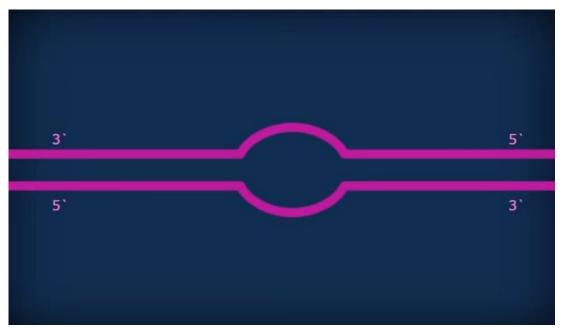
- Vodilna veriga nastaja tekoče v smeri proti podvojevalnim vilicam (v smeri $5' \rightarrow 3'$).
- Sledilna veriga nastaja v fragmentih (Okazakijevi fragmenti) v smeri proč od podvojevalnih vilic (v smeri $5' \rightarrow 3'$).

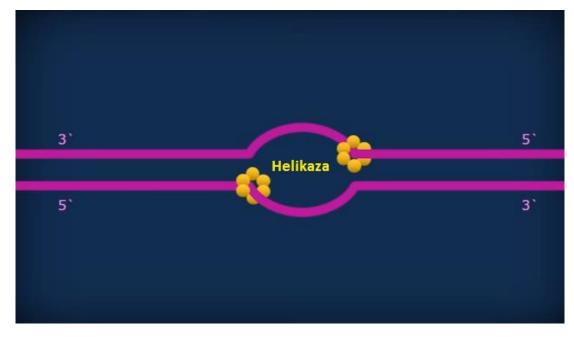

Podvojevanje DNA v replikacijskem mehurčku

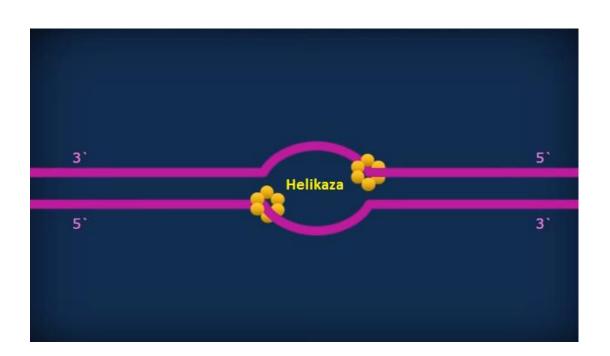

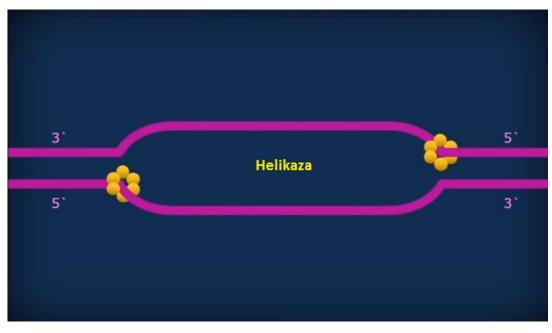
- Pri podvojevanju DNA sodeluje več vrst DNA polimeraz, ki imajo različne funkcije: sinteza DNA in razne oblike popravljanja napak.
 - Pri prokariontih so to DNA polimeraza I, II, III, IV, V.
 - Pri evkariontih pa DNA polimeraza α , β , γ , δ , ϵ , η .

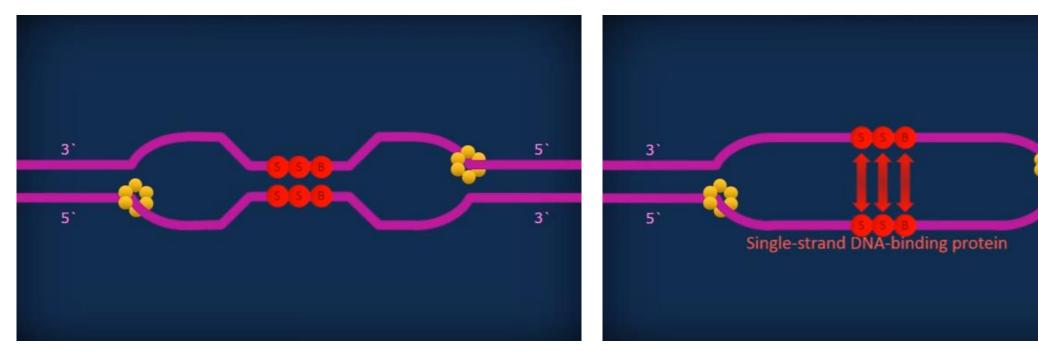

Helikaza se poveže na izhodišče podvojevanja.

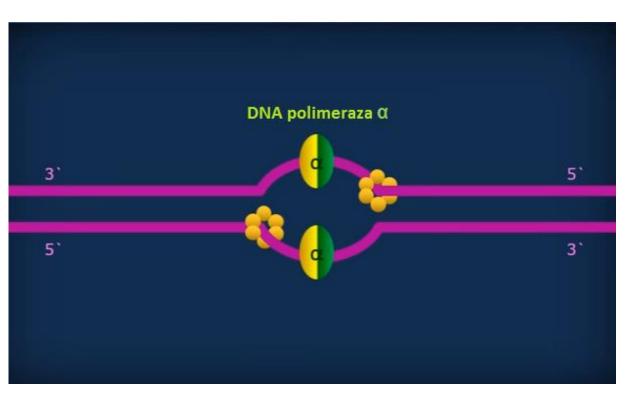

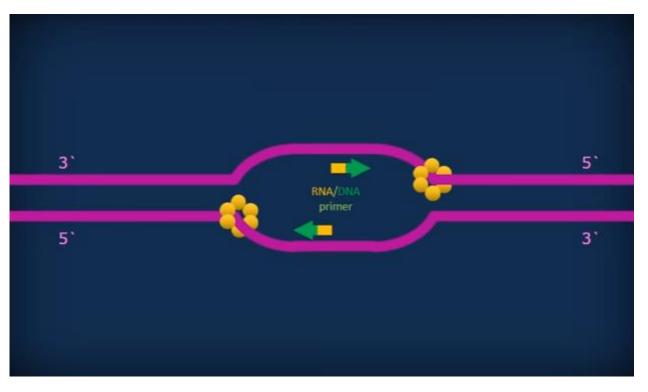

 Helikaza se začne premikati iz izhodišča podvojevanja v obe smeri in povečuje podvojevalni mehurček (razpre dvojno vijačnico).

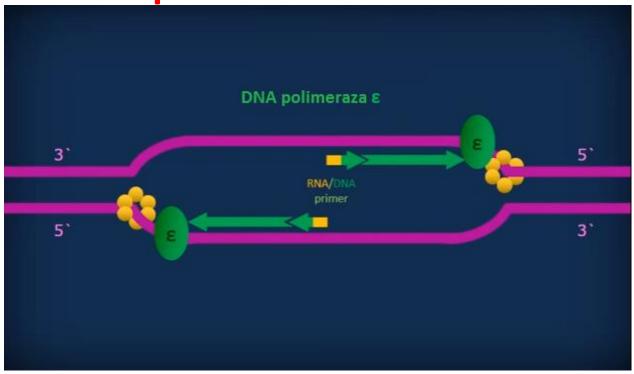

- Zaradi elektrostatskega privlaka težita ločeni verigi DNA po ponovni združitvi.
- Da bi se to ne zgodilo, se nanju povežejo SSBP, ki se med sabo odbijajo in tako ponovno ločijo komplementarni verigi DNA.

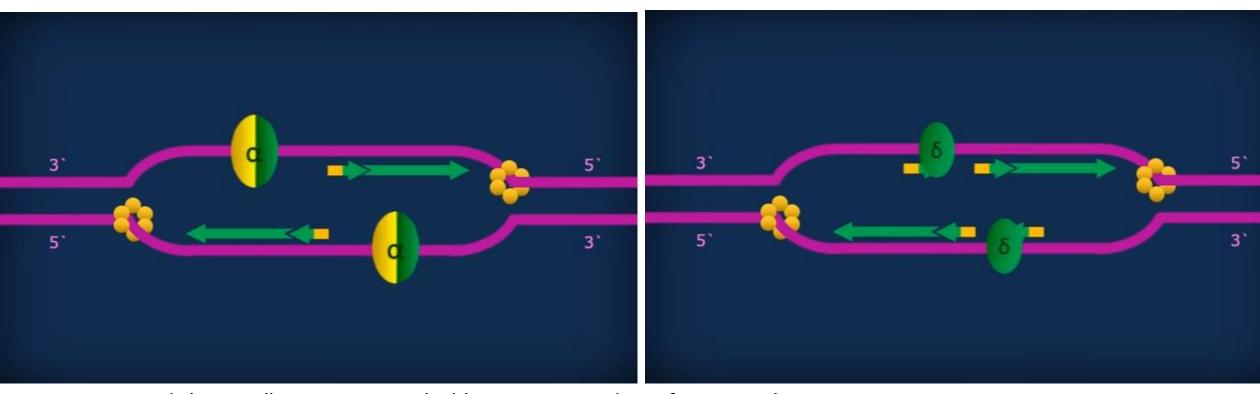

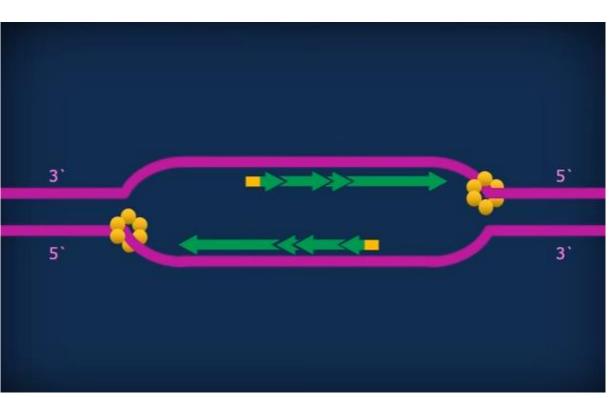
- Za <u>začetek</u> sinteze potrebuje DNA polimeraza ε 3'-OH konec, na katerega lahko veže naslednje nukleotide.
- DNA polimeraza α (ali primaza) sintetizira začetnika RNA/DNA (RNA/DNA primer), ki je sestavljen iz nekaj nukleotidov RNA in ostalih nukleotidov DNA.

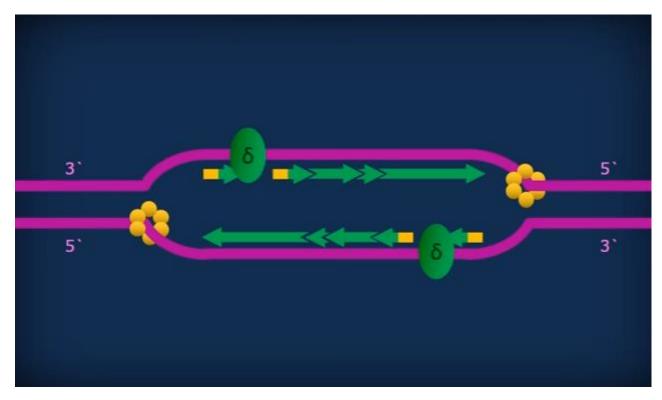

■ Vodilni verigi nastaneta tako, da se DNA polimeraza ε veže na 3'-OH konec začetnika RNA/DNA in dodaja nukleotide v smeri 5' \rightarrow 3'.

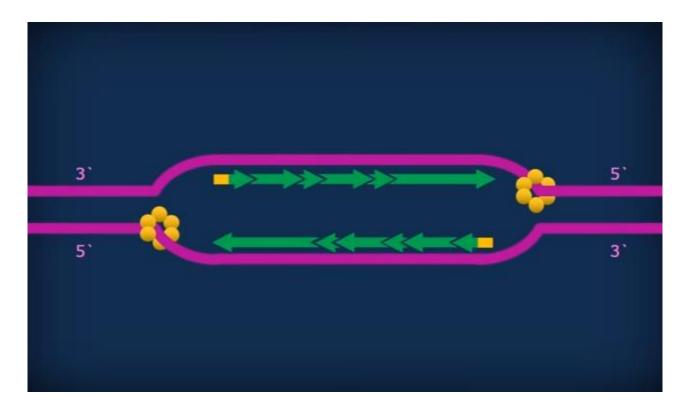

- Na podoben način nastaneta sledilni verigi, vendar v fragmentih:
- DNA polimeraza α (ali primaza) sintetizira začetnika RNA/DNA (RNA/DNA primer).
- DNA polimeraza δ se veže na 3'-OH konec začetnika RNA/DNA in dodaja nukleotide v smeri $\delta' \rightarrow \delta'$.
- Za vsak fragment se mehanizem ponovi.

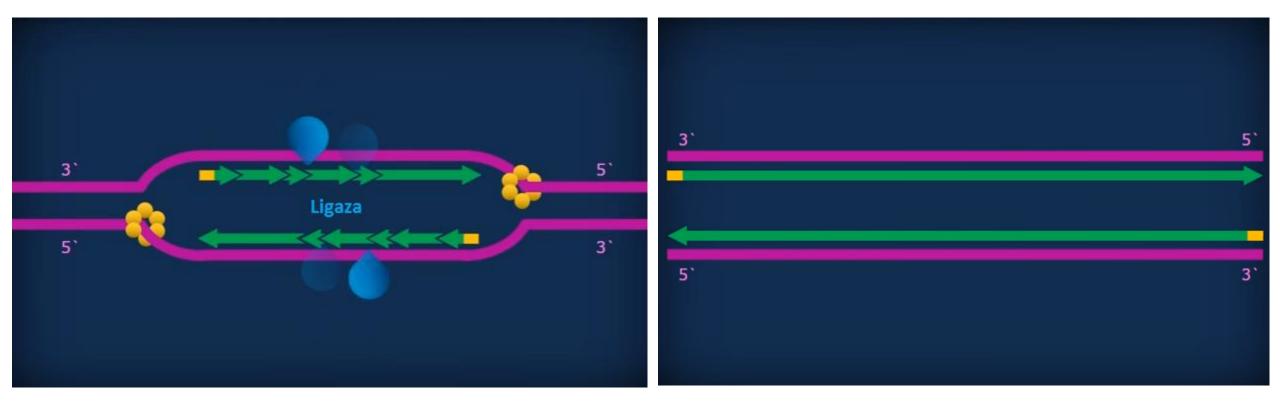

- Za vsak fragment se mehanizem ponovi.
- Ko DNA polimeraza δ doseže začetnika RNA/DNA, ki se nahaja pred njo, zamenja njegove nukleotide RNA z nukleotidi DNA.

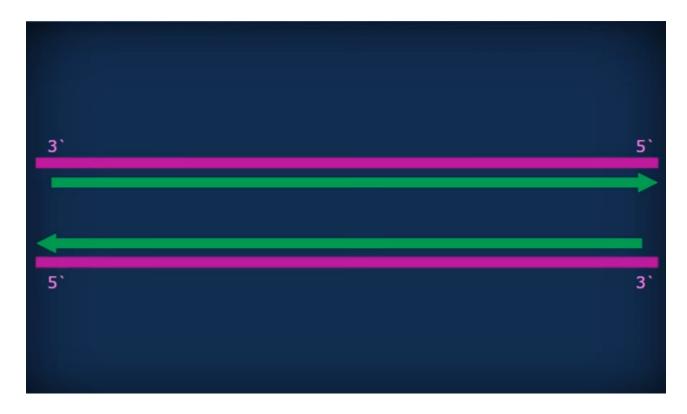
Tako izginejo vsi nukleotidi RNA, razen tistih, ki se nahajajo na konceh podvojevalnega mehurčka.

DNA ligaza poveže med sabo vse fragmente.

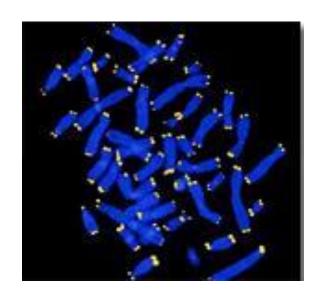
- Ob koncu podvojevanja DNA, ostaneta na obeh konceh kromosoma fragmenta RNA.
- Za njima se namreč ne pojavi več nobena DNA polimeraza δ, ki bi fragmente odstranila.

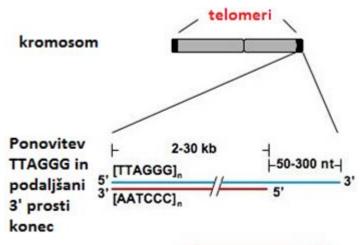
- Encim RNAza H odstrani fragment RNA, tako da postaneta novonastali verigi na konceh 5' nekoliko krajši.
- Ob vsaki naslednji delitvi bosta novonastali verigi čedalje krajši.

Telomere

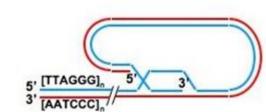
- Telomere so strukture na konceh evkariontskih kromosomov, ki imajo pomembno varovalno vlogo v preprečevanju razgradnje kromosomskih koncev.
- Telomere so zgrajene iz ponavljajočih se zaporedij TTAGGG v smeri 5'→3' proti koncu kromosoma, in obsegajo od 2 do 30 kilobaz.
- Sledita še dva konca, od katerih je 3' konec za 50-300 nukleotidov daljši.
- Konca se zvijeta in tvorita zankasto strukturo (t-loop).

Človeška telomerna DNA

zanka (t-loop)

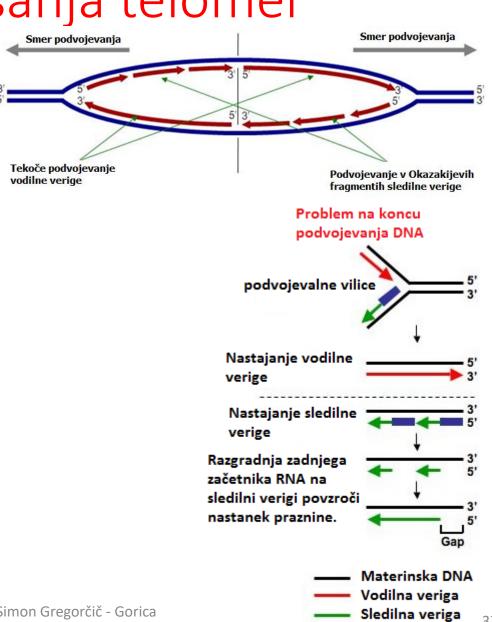

Telomere

- Pri vsaki delitvi somatskih celic se izgubi del telomer.
- V odsotnosti telomer bi se izgubile informacije na koncu kromosoma.
- V zarodnih celicah so prisotne telomeraze, ki podaljšujejo telomere in tako omogočajo veliko število celičnih delitev.
- V somatskih celicah telomeraze ne nastajajo, zato imajo te celice omejeno obdobje podvajanja, ki traja približno 50 delitev.
 - Ko se izgubijo celotne telomere je to znak, da je celica stara, zato se usmeri v programirano celično smrt (apoptozo).
- Tumorske celice pa imajo veliko količino encima telomeraze, ki podaljšuje telomere, kar povzroči daljšo življensko dobo rakavih celic.
- Razlog za to je mutacija tumorskega supresorja, ki ne more več zadrževati telomeraze v neaktivni obliki.

Mehanizem krajšanja telomer

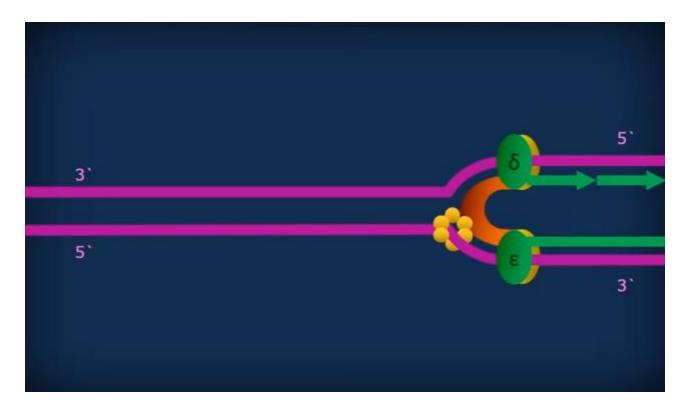
- Podvojevanje DNA se začne na sredini polinukleotidne verige.
- Podvajata jo encima DNA polimeraza ϵ in δ ki vedno potujeta od 5'-konca proti 3'-koncu.
- Vodilno verigo DNA polimeraza ε popolnoma prepiše.
- Ko pridejo podvojevalne vilice do konca kromosoma, encim RNAza H razgradi zadnjega začetnika RNA sledilne verige.
- Na 5' koncu sledilne verige ostane praznina.

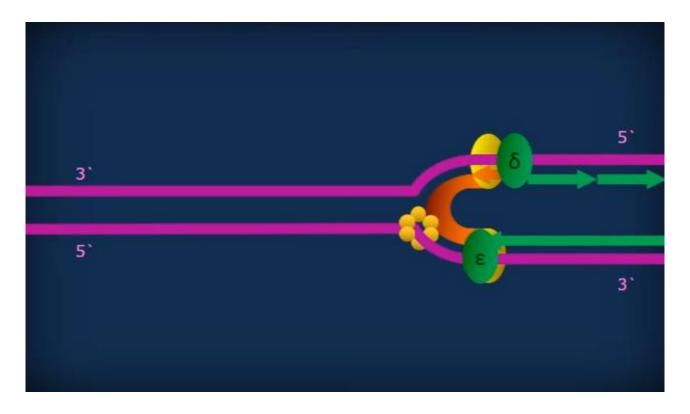
začetnik RNA

Mehanizem krajšanja telomer

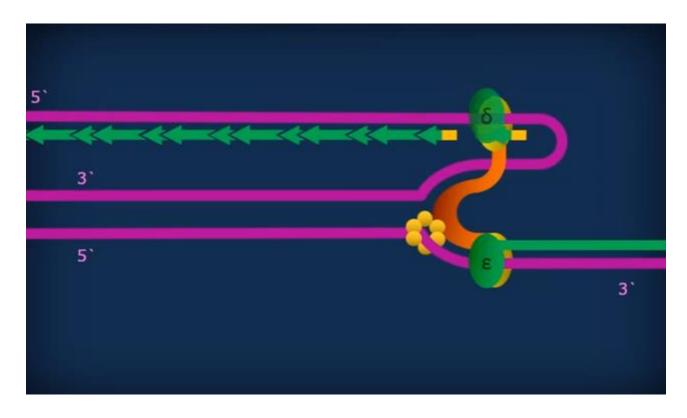
- To povzroči, da se vsak 5'-konec nove DNA ne more v celoti podvojiti in da ima vsak hčerinski kromosom krajšo telomerno regijo.
- Ugotovili so, da se v posamezni mitozi izgubi 100 baznih parov iz telomerne regije DNA.

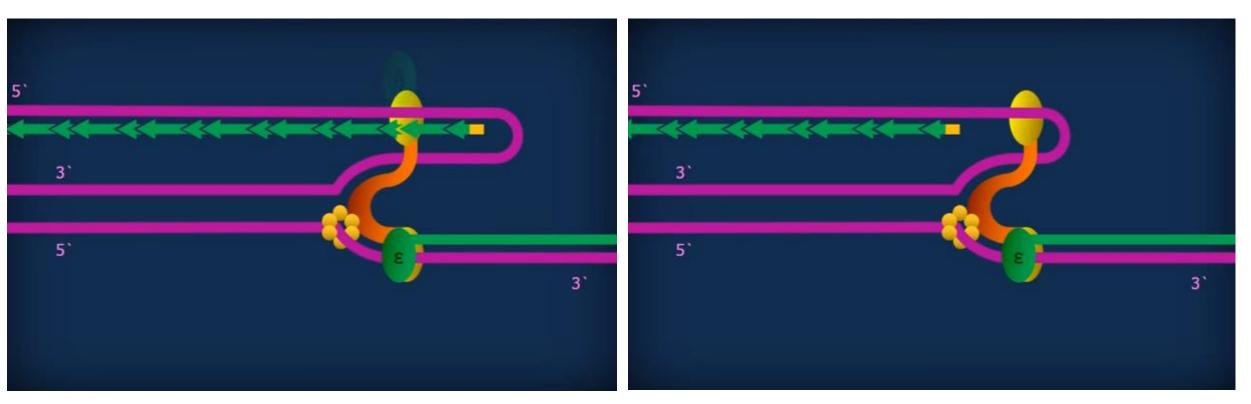
- V resnici je delovanje DNA polimeraze ε in δ bolj kompleksno, ker sta pri svojem delu povezani na helikazo.
- Zato se morata obe, skupaj s helikazo premikati v isti smeri.

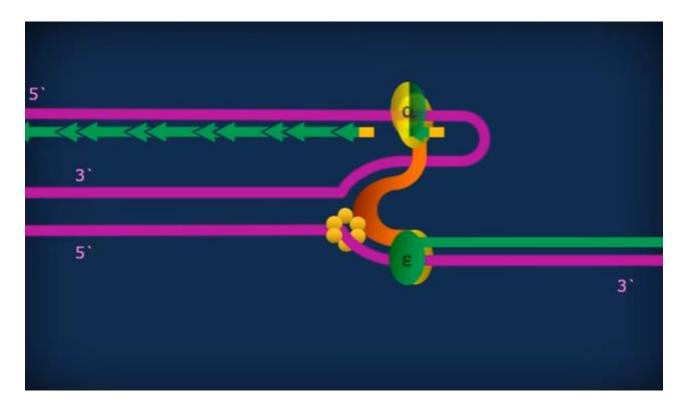
- Zato se morata obe, skupaj s helikazo premikati v isti smeri.
- To je za DNA polimerazo δ nemogoče, saj se mora premikati v smeri 5' → 3'.

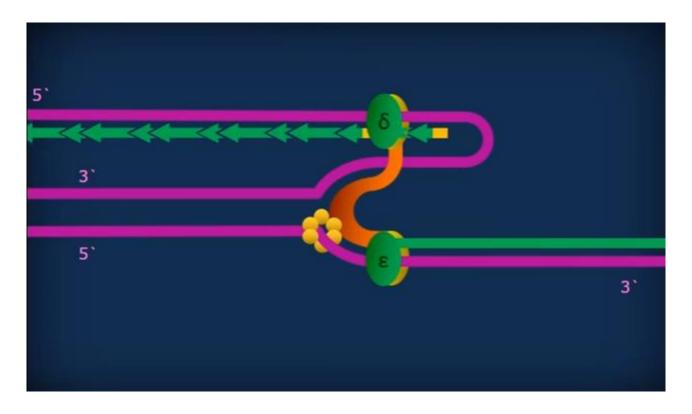
- Zato se mora sledilna veriga upogniti in tvoriti replikacijsko zanko.
- Na tak način se bo lahko DNA polimeraza δ lahko premikala v isti smeri kot DNA polimeraza ε in istočasno v smeri 5' \rightarrow 3'.

 Ko DNA polimeraza δ doseže začetnika RNA/DNA in odstrani RNA nukleotide, se zanka nekoliko odvije in pomakne v smeri premikanja helikaze.

Tako se del enojne verige izpostavi delovanju DNA polimeraze α, ki bo sintetizirala začetnika naslednjega
 Okazakijevega fragmenta.

- Tako se del enojne verige izpostavi delovanju DNA polimeraze α, ki bo sintetizirala začetnika naslednjega Okazakijevega fragmenta.
- Sledila ji bo DNA polimeraza δ, ki bo sintetizirala novo DNA in zamenjala prejšnjega začetnika.

Proofreading

- <u>DNA polimeraza</u> sproti kontrolira svoje delo: preden doda nov nukleotid <u>preveri</u>, ali je <u>zadnji nukleotid pravilno izbran</u>; v nasprotnem primeru <u>ga odstrani</u> in ga <u>zamenja z drugim</u>.
- DNA polimeraza lahko namreč <u>deluje kot</u> nukleaza v nasprotnem smislu sinteze $(3' \rightarrow 5')$.
- Pravimo, da <u>se DNA polimeraza</u> sama lektorira (proofreading).
- Zato je možnost, da stori napako izredno majhna (1/10⁸ nukleotidnih parov).

Značilnosti podvojevanja DNA

- Podvojevanje DNA je:
 - Dvosmerno
 - Semikonzervativno
 - Precizno (možnost napake je 1/10⁹)
 - Hitro (1000 nukleotidov na sekundo)

Replicazione del DNA:

https://www.youtube.com/watch?v=bxLSTMmELWY&t=520s